

INSTR. WYD.

PODSTAWOWE ZASADY PRZYGOTOWANIA TEKSTÓW

NA POTRZEBY PROJEKTU „WIRTUALNY SZTETL”

I. Tekst główny, wstęp, zakończenie

1) Teksty prosimy składać w plikach MS Word czcionką Times New Roman (CE) 12, z interlinią 1.5.

2) Autor/autorka artykułu jest zobowiązany/zobowiązana do uzyskania praw do reprodukcji dołączonych zdjęć, wywiadów, map i wykresów, jeśli nie są one jego/jej autorstwa.

3) Cytaty o długości do 3 linii tekstu (ok. 200 znaków) przytacza się *in continuo* w cudzysłowie pismem prostym, cytaty dłuższe – w wydzielonym bloku w cudzysłowie, pismem prostym.

4) Tekst (cytat, zwrot, tytuł itp.) w językach rosyjskim, hebrajskim oraz jidysz należy podać w uproszczonej transkrypcji z zastosowaniem polskiej transliteracji. Zasada ta dotyczy zarówno tekstu głównego, jak i przypisów. Jedyne w przypadku większych cytatów o długości powyżej 3 linii tekstu przytaczać je można rosyjską/hebrajską czcionką w wydzielonym bloku. Każdy taki cytat powinien zostać przetłumaczony w nawiasie na język polski.

5) Skracamy słowo „rok” – „r.”, „wiek” – „w.”, jeśli nie występuje na końcu zdania. Jeśli zamieszczamy pełną datę, miesiąc zapisujemy cyframi arabskimi, jeśli niepełną – miesiąc zapisujemy słownie. Daty łączymy półpauzą, nie dywizem (1945–1946).

6) Stosujemy zapis „lata siedemdziesiąte” (ew. lata 70-te), XX w. (nie „dwudziesty wiek”), „w drugiej połowie” (ew. w II połowie).

7) Stosujemy skróty potoczne: godz., kg, km, m, gen., płk, kpt., prof., itd., m.in., ok.

8) Jeśli podajemy nazwy instytucji, partii politycznych, organizacji po raz pierwszy – należy zapisać je w pełnym brzmieniu. Jeśli nazwa będzie powtarzać się w tymże tekście autorskim, należy – obok nazwy pełnej – podać w nawiasie jej skrót i dalej używać już wyłącznie skrótu. Wyjątek stanowią nazwy/skróty powszechnie znane, np.: WP, PPR, PZPR, PRL, PKP.

Podobnie, przy pierwszym pojawieniu się danej osoby – podajemy jej pełne imię i nazwisko, później wystarczy tylko nazwisko.

9) Przy zapisie liczebników stosujemy skróty: mln, tys. (np. 2 mln, 15 tys., 350 tys.). W przypadku cyfr złożonych – zapisujemy je cyframi, z przerwą między dziesiątkami tysięcy (np. 75 345, 43 009), nie zaś kropką (np. 75.345).

10) Słowa i wyrażenia obcojęzyczne zapisujemy kursywą.

II. Przypisy

1) W całym tekście należy stosować przypisy dolne, a nie końcowe, o numeracji ciągłej od 1. Przypisy powinny z reguły mieć charakter informacji źródłowej wg szyku podanego niżej; należy unikać przenoszenia do przypisów informacji rzeczowych, biograficznych czy terminologicznych. W uzasadnionych przypadkach przypis obejmować może niewielkie dygresje. Należy podawać inicjały imion autorów. Miejsce wydania podajemy w języku oryginału (New York, nie Nowy Jork), w przeciwieństwie do pozostałych informacji (t. zamiast vol., red. zamiast ed., s. zamiast p.). Używamy skrótu red. (nie pod red.), by uniknąć ewentualnych błędów w odmianie nazwisk.

2) Odnośniki do przypisów powinny być umieszczone w tekście przed znakami interpunkcyjnymi: kropką kończącą zdanie (z wyjątkiem gdy kończy je skrót r. – rok lub podobny) lub przecinkiem, średnikiem wewnątrz zdania (z wyjątkiem, gdy muszą być umieszczone między słowami, których nie oddziela znak interpunkcyjny).

3) W bibliografii i przypisach powinien być zachowany następujący schemat opisu:

a. przypis archiwalny: nazwa archiwum, po przecinku nazwa zespołu, sygnatura, ewentualnie tom, tytuł dokumentu, data, karta.

np. Archiwum Żydowskiego Instytutu Historycznego, Relacje. Zeznania ocalałych, sygn. 245, (ew. tom.), Relacja Zygmunta Bauma, 25.09.1946, k. 2.

b. druki zwarte: inicjał imienia, nazwisko autora, po przecinku tytuł (kursywą), po przecinku ewentualnie tom, po przecinku miejsce i rok wydania, po przecinku strony; po tytule publikacji zamieszczonej w pracy zbiorowej piszemy: [w:] tytuł pracy i jw.

np. M. Bałaban, *Historia Żydów w Krakowie i na Kazimierzu 1304–1868*, t. 1, Kraków 1931, s. 103– 105.

J. Goldberg, *Żydzi polscy XVIII wieku atrakcją dla cudzoziemców* [w:] *Między Zachodem a Wschodem. Etniczne, kulturowe i religijne pogranicza Rzeczypospolitej w XVI–XVIII wieku*,

red. K. Mikulski, A. Zielińska-Nowicka, Toruń 2005, s. 291.

c. artykuły w czasopismach: inicjał imienia, nazwisko autora, po przecinku tytuł (kursywą), po przecinku tytuł czasopisma w cudzysłowie, dalej – bez przecinka – rok wydania, po przecinku tom (zeszyt, numer, część), po przecinku strony. W opisach stosujemy cyfry arabskie.

np. R. Brandstaetter, *Tragedia Juliana Klaczki*, „Miesięcznik Żydowski” 1932, t. 2, nr. 1, s. 383–412.

d. artykuły prasowe: inicjał imienia, nazwisko autora, po przecinku tytuł (kursywą), po przecinku tytuł czasopisma w cudzysłowie, data wydania.

np. A. Wietrzyk, *Bobowa. Likwidacja getta, Czas życia i czas śmierci*, „Gazeta Krakowska” z dn. 17 sierpnia 2003.

f. opracowania dostępne w internecie: inicjał imienia, nazwisko autora, tytuł artykułu (kursywą), nazwa serwisu w cudzysłowie, data publikacji, [dostęp].

np. M. Wilkowski, *(Nie)znalezione w polskich bibliotekach cyfrowych: Powstanie Warszawskie*, „Historia i Media”, 31 lipca 2010 [dostęp: 1.08.2010],

<http://historiaimedia.org/2010/07/31/nieznalezione-w-polskich-bibliotekach-cyfrowych-powstanie-warszawskie/>.

g. hasła encyklopedyczne: inicjał imienia, nazwisko autora (ew.), po przecinku tytuł hasła (kursywą), po przecinku [w:] tytuł pracy, tom (ew. wraz z tytułem tomu po dwukropku), po przecinku redaktor wydania, po przecinku miejsce i rok wydania, po przecinku strony.

np. *Bobrowniki*, [w:] *Encyclopaedia of Jewish Communities, Poland*, t. 7: Lublin, Kielce districts, red. A. Wein, Jerusalem 1999.

h. NIE stosujemy oznaczeń: *ibidem*, *idem* (*eadem*), *passim*, *op. cit.*, *loc. cit.* (kursywą), TYLKO pełny zapis bibliograficzny.